

A dolgok háttérében az Urat lássuk meg

Radu Gavriluț

Elhangzott Nagyváradon, 2022. május 1-jén

<https://www.ekkleziaoradea.ro/>

Lukács 14,27-35: „Aki nem hordozza a maga keresztyét, és nem követ engem, nem lehet a tanítványom. Mert ki az közületek, aki ha tornyot akar építeni, nem ül le előbb, hogy kiszámítsa a költségeket, hogy lesz-e elég pénze arra, hogy befejezze? Nehogy miután lefektette az alapokat, már ne tudja befejezni, és csúfolni kezdje mindenki, aki látja, és azt mondja: Ez az ember elkezdte az építést, de nem tudta véghezvinni! Vagy ha az egyik király háborúba megy, hogy egy másik királlyal megütközzék, nemde leül először, és tanácsot tart, hogy a maga tízezer emberével szembeszállhat-e azzal, aki ellene húszezerrel jön? Mert különben amikor még az távol van, követséget küld, hogy megkérdezze a békefeltételeket. Ennek megfelelően aki közületek búcsút nem mond minden vagyonának, nem lehet az én tanítványom. Jó a só, de ha a só ízét veszti, mivel sózzák meg? Sem a földre, sem trágyának nem alkalmas, kidobják. Akinek van füle a hallásra, hallja meg!”

Azt mondja a 28-30. vers: „ki az közületek, aki ha tornyot akar építeni, nem ül le előbb, hogy kiszámítsa a költségeket, hogy lesz-e elég pénze arra, hogy befejezze? Nehogy miután lefektette az alapokat, már ne tudja befejezni, és csúfolni kezdje mindenki, aki látja, és azt mondja: Ez az ember elkezdte az építést, de nem tudta véghezvinni!”

Ha követni akarjuk az Urat, akkor a dolgok gyökeresen megváltoznak. Hajlamosak vagyunk pedig azt gondolni, megy ez így is. Megkérdeztem egy fiatalot, akiről tudom, hogy megtért az Úrhoz, hogy mi a következő lépés, amelyet tesz valaki azután, hogy az Úrban hitre jutott. Mondhatom ugyanis, hogy hiszek, de gyakran ez a hit mégsem mutatkozik meg. Lehet, hogy a testvérek hallják valakiről, hogy hisz, de a hite nem nyilvánul meg semmiben. Milyen hit az, amely nem látszik? Az első bizonyítéka annak, hogy valaki hisz, hogy bemerítkeznek. De látjuk, hogy az Úr megvizsgál embereket, és hitre jutnak. Valóban hiszik, hogy az Úr Jézus a Megváltó, de nem számolják ki a költségeket. De ha követni akarod az Urat, a dolgok gyökeresen megváltoznak. Már nem folytathatod ugyanúgy, ahogy eddig éltél. Egy kis flört, egy kis bűn, egy kis magaddal való foglalatosság, meg egy kis vallásosság, hit... Így nem megy. Vagy radikálisan megtérsz, vagy maradsz, amint vagy. Nem folytathatod a keresztyén életet ugyanúgy, ahogyan elkezdted. Ennél az embernél is fennállt a veszély, hogy miután lerakta az alapokat – mert ez az alap a Jézus Krisztusban való hit – nem tudja bevégezni, és csúfolni kezdi őt mindenki, aki látja, ezt mondván: ez az ember elkezdte az építést, és nem bírta véghez vinni! Tehát száznyolcvan fokos fordulatra van szükség. Megfordulsz, és más irányba mész, ellenkező irányba, és akkor az életedben a dolgok lassan kezdenek megváltozni. Ez a keresztyénység.

„Ha valaki nem veszi fel az ő keresztyét és nem követ engem, nem lehet az én tanítványom. Ezenképpen azért valaki közületek búcsút nem vesz minden javaitól, nem lehet az én tanítványom” (Lk 14,27.33). Testvérek, van tovább, a dolgok nem állnak meg itt. Persze, ha valakinek vannak rejtett dolgai, és nem szánta el magát az Úr követésére, tudjuk, hogy az ilyen út egyszer bizonyosan zsákutcába fut. Akkor ráébredsz a valóságra, hogy meglásd, a bűnnel játszani nem jó dolog. Játzol, míg egy nap ráébredsz, hogy túl messzire mentél, és nem tudsz visszatérni – és megtörténhet, hogy így telik el az egész életed. Láttam ilyen eseteket, olyan embereket, akik a saját kezükbe vették az életüket, és sok év telt el azóta – és nem az történt, mint ahogy mi gondoljuk a tékozló fiú esetéről, hogy elment egy távoli országba, és hirtelen megéhezett, és egyszeriből a disznóknál kötött ki, és

nagyon hamar hazatért. Ne gondoljuk, hogy így van. Évek múlva tért haza. Évekig tartó szenvedés után. Mert nem egyszerű, hogy az ember visszatérjen, hogy lerázzon mindent magáról, és azt mondja: „visszatérek az én Atyámhoz”. Ez csak bevezető volt, amivel annyit szeretnék mondani, hogy ha az ember az Úrhoz tér, késznek kell lennie a teljes megtérésre.

János 12,20-30: „Néhány görög is volt azok között, akik felmentek, hogy imádkozzanak az ünnepen. Ezek a galileai Bétsaidából való Fülöphöz mentek, és kérték őt: Uram, látni akarjuk Jézust. Fülöp elment, és szólt Andrásnak, majd András és Fülöp is elment, és szólt Jézusnak. Jézus pedig így felelt nekik: Eljött az óra, hogy megdicsőíttessék az Emberfia. Bizony, bizony mondom nektek, ha a búzaszem földbe nem hull, és el nem hal, csak egymaga marad, ha pedig elhal, sok termést hoz. Aki szereti a maga életét, elveszti azt, és aki gyűlöli a maga életét e világon, örök életre tartja meg azt. Ha valaki nekem szolgál, engem kövessen, és ahol én vagyok, ott lesz az én szolgám is, és ha valaki nekem szolgál, azt megbecsüli az Atya. Most az én lelkem háborog, és mit mondjak? Atyám, ments meg engem ettől az órától? De hiszen ezért az óráért jöttem. Atyám, dicsőítsd meg a te nevedet! És hang hallatszott az égből: Megdicsőítettem, és újra megdicsőítem. A sokaság, amely ott állt, és hallotta, azt mondta, hogy mennydörgött. Mások azt mondták: Angyal szólt neki. Jézus pedig azt mondta: Nem értem lett ez a hang, hanem értetek.”

Ez a gabonamag, amely a földbe esett, ha el nem hal, egymaga marad, de ha elhal, sok gyümölcsöt terem. Ebben a gabonamagban ott az élet már azelőtt, hogy a földbe esne – csakhogy ezt a benne lévő életet a maghéj akadályozza. És ha ez a héj meg nem reped, a zöld szár soha nem tör elő, soha nem fog meglátszani. Ez nagyon fontos, mert éppen ilyenek vagyunk mi: hitre jutottunk az Úrban, azóta az élet bennünk van, de ez a bennünk levő élet kifelé nem tud megmutatkozni.

Tudjuk, hogy az újszövetségi dolgok nagyon különböznek az ószövetségiektől. Az Ószövetségben például, mikor egy próféta szólt egy emberhez vagy a néphez, akkor azt mondta: „így szól az Úr”. És éppen úgy, mint ahogyan ma a telefonon küldhetünk hangüzenetet, és halljuk azt a hangot, a prófétának pontosan azt kellett továbbítania, amit az Úr mondott neki. „Így szól az Úr!” És elmondta az Úr üzenetét. A kapott üzenet nem ment át rajta, hanem egyszerűen továbbította. De az újszövetségi dolgok bonyolultabbak. Tudjátok, miért? Mert ha kaptál egy üzenetet az Úrtól – például azt hallottad az Úrtól: „ha a földbe esett gabonamag el nem hal, csak egymaga marad, de ha elhal sok gyümölcsöt terem”. Ennyi! Kaptál egy üzenetet – és ha továbbítani akarod, nem tudod megtenni, ha az elméd nem tudja pontosan közvetíteni.

Akarod szeretni a testvéreket – de hogyan akarod szeretni a testvéreket? Kelletlen arckifejezéssel? Azt mondod, hogy szereted a testvéreket, de az arcod nem ezt mutatja. Nem tudjuk szeretni a testvéreket, ha az érzelmeink nem szabadultak meg, és egész nap helytelen az irányultságuk és embereket szeretünk – hiszen, „ha valaki jobban szereti atyját, anyját, testvéreit... mint engem, nem méltó hozzám”. És a szeretetünk meg lesz próbálva, és látni fogjuk, mit szeretünk jobban. És ha a szeretetünk egyes emberekre vagy dolgokra irányul, már nincs meg a kapacitásunk, hogy ez a szeretet mások felé kiáradjon. Megvan bennünk, mint a gabonamagban, ott van bennünk az élet, ott van bennünk minden, ami szükséges, de nem mutatkozik meg. Miért? „Mert a földbe esett gabonamagnak el kell halnia, és miután elhal, terem sok gyümölcsöt.”

Emiatt testvérek, mindenféle megpróbáltatáson megyünk keresztül, és az Úr irgalmas hozzánk, hogy megtanítson bizonyos dolgokat. De ahogy Jákóbról beszéltem, mikor az a sok minden érte őt, mindez azért volt, hogy az a külső héj megrepedjen, és kezdjen megmutatkozni az élet. Ez volt az egésznek a lényege.

Nagyon sok ismeretet felhalmozhatunk, tudhatunk nagyon sok mindent az Úrról, nagyon jól

ismerhetjük a Bibliát, erőlködhetünk, hogy elmenjünk és valahogyan beszéljünk az Úrról, de testvérek, ha az élet megmutatkozik, nem kell erőlködnünk. Nem kell kínlódnunk és izzadnunk, hogy legalább egy igeverset tudjunk mondani. Nem! Mert tudjátok milyen az élet? Az Úr ismerete olyan, mint egy illat, amely terjed; és a körülötted levő emberek látják, hogy te ismered az Urat – abból, ahogyan egy nehéz helyzeten átmész. Mi megtértünk az Úrhoz, és tudjuk, milyen nehéz volt ez. Hiszen nem könnyű megfordulni és az Úrhoz térni. Könnyű azt mondani, hogy hiszek, de valóságosan az Úr felé fordulni, és hátat fordítani azoknak a dolgoknak, amiket eddig gyakoroltunk, és ellenkező irányba menni, ez nem könnyű.

Itt vannak ezek az aranyos kis gyermekeink, és azt szeretnénk, hogy ezek a gyermekek mentesüljenek a problémáktól. Inkább szenvednénk mi, csak ők ne szenvedjenek. Csak ne lássuk a mi gyermekeinket szenvedni. Beszéltem valakivel, és ez az igevers jutott eszembe az Énekek énekében, tudjátok, mikor a vőlegény kopogtat az ajtón, és a menyasszony már ágyban van. Nem ment, hogy kinyissa az ajtót, mindenféle kifogást hozott fel. Végül mégis odament, és mikor ment, a kezéről mirha csepegett. Tudjátok, mi a jelentése a mirhának? Szervedés. Hogy megnyisd az ajtót az Úrnak, ez szenvedést jelent. Hogy mindent az Úr kezében hagyj, ez szenvedést jelent. Hogy higgy, ezzel minden rendben van. Hiszek! De az, hogy kövesd az Urat és kiszámold a költségeket..?

Sokan megijednek a következményektől, ha az Úrhoz jönnek. Egy fiatalal beszélgettem, és azt mondtam neki: ha az Úrhoz jössz, már nem élhatsz úgy mint eddig. Láttam, milyen nehéz egy fiatal számára felfogni azt, hogy neki nincs barátnője. Másoknak van barátnőjük, alig tíz éves, és már tetszik neki valaki. Hogy lehet az, hogy ne legyen barátnőd? Mondtam ennek a fiatalnak: ez most már nem megy így, ha az Úrhoz jössz. Láttuk, Ábrahám elküldte Eliézert, hogy hozzon feleséget a fiának, Izsáknak. Persze Eliézer is és Ábrahám is imádkozott ezért. És mondtam ennek a fiatalnak, hogy ez most már nem megy így. Azt felelte erre: „félek, hogyha az Úrra bízom magam, ki tudja, kit hoz elém?” Azt mondtam: „Te okosabb vagy, mint az Úr. Jobban tudod, hogy mi a jó a te számodra. Te mindent tudsz. Vajon tényleg így van?”

A földre esett gabonamagnak el kell halnia; ekkor a helyzetek, a körülmények, amelyeken átmegyünk, mind ütést mérnek ránk. És ha ez a héj kezd szétrepedni; és kezd kicsírázni, előbújni és növekedni a búzaszál, akkor már minden nagyon megváltozik. Az az ember, aki látott és imádkozott, hogy láthassa az Úr kezét, amikor jönnek a helyzetek az életében, meg fogja látni, hogy ez az Úr. Hogy meglásd, hogy azokból a dolgokból is, amikor tévedtél – mert tévedünk sokszor – azokból a dolgokból is végül az Úr valami jót hoz elő, és munkálkodik a mi életünkben. És kezdjük megérteni, hogy ha Ő akar valamit az én életemmel, akkor én ne akarjak mást. Ő egyféleképpen akarja, én másként. Emlékszem, hogy egy fiatal imádkozott, miután nagyon nehéz helyzeteken ment keresztül: „Uram, nem tetszik, amit csinálsz. Nem örülök annak, amit tettél velem.” Azt mondtam: Tudod te, mit imádkozol? Imádkozhatsz, mert az Úr megért, például így: „Uram, nagyon nehéz, segíts, hogy át tudjak menni ezeken a helyzeteken!” De mikor azt mondod, hogy nem tetszik, amit Ő tesz, akkor meglehet, hogy semmit nem fogsz megtanulni abból, amiért az Úr ilyen helyzetekkel jött az életedbe. Ő tudja, miért jön így.

És valóban meg kell látnunk ezt – mert ahogy mondtam, a családjainkban ott vannak ezek a helyzetek a szeretteinkkel, a szenvedéseik, és ez nem könnyű. De ha a szívünk nincs átadva az Úrnak, és tovább is rejtett utakon járunk, nem sok telik bele, és a dolgok napvilágra kerülnek. Egyszer itt nálunk a gyülekezetben történt, hogy volt egy testvérnő, aki más utakon járt. Odajött hozzám, és megkérdezte, hogy részt vehet-e a kenyértörésen. Azt feleltem, hogy ha nincs semmi, amit meg kell vallania, és a dolgai rendben vannak, és nem tette azokat a dolgokat, amivel gyanúsítják, akkor részt

vehet. „Nem tettem”, válaszolta. Nem voltam biztos benne, hogy igazat mond, de azt mondtam: ha nekem hazudsz, az semmi, de ha Annak, Aki az Igazság, a dolgok ki fognak derülni. Testvérek, nem telt el három nap, és dolgok kiderültek. És amit nekem mondott, nem volt igaz, tehát hazugság volt.

Az Úr irgalmas. És bárhol legyünk, bármiben tévedjünk, ha elbukunk – amikor felemeljük a tekintetünket, és az Úrra nézünk, és Felé fordulunk, és elismerjük Őt és elfogadjuk a körülményeket, az ütések, az ezekből származó sebeket az Ő kezéből, akkor megtanulunk bizonyos dolgokat, amelyek hasznunkra lesznek. És többé nem fogunk másokat hibáztatni a problémáink miatt, hanem meglátjuk, hogy a probléma valójában nálunk van. És testvérek, ha a dolgok így, a maguk rendje szerint mennek, én meg vagyok győződve, hogy minden körülmény között ragyogni fogunk. Akkor nem számítanak a körülmények. Minden helyzetben, amelybe kerülsz, ragyogni fogsz, és az életed teljesen más lesz, ha látsz, és imádkozol – mert mi magunktól nem vagyunk képesek meglátni a dolgokat, amik történnek velünk. Mi olyanok vagyunk, mint Bálám, hogy a szamár látta az Úr angyalát, de Bálám nem látta. És végül meg kellett szólalnia a szamárnak, hogy megmondja Bálámnak: „Ember, ébredj fel! Mikor nem vittedek én oda ahova akartad?” Mi is olyanok vagyunk, mint Bálám, nem látjuk az Úr kezét. A tekintetünket a dolgokra függesztjük.

Ha a lelkünk nem szabadult meg, nem lehetünk az Ő igazi szolgálói. Van bizonyosságunk, van üzenetünk az Úrtól, de az akaratunk mást akar, és az Úr is mást akar. Az érzelmeink bizonyos dolgokra szegeződnek, nem szabadok, hogy az Úr használni tudja őket. Egy testvér azt mondta, hogy a belső ember a külső ember nélkül, vagyis engedelmes lélek nélkül béna, mert nem tud megmutatkozni. Nem tudom átadni az üzenetet a testvéreknek, ha az elmém nem szabad attól a sok mindentől, amire minden nap gondolok. Minden nap bizonyos dolgokra összpontosítok. Hogy érthetném meg az Úr dolgait? Nem értem! Miért nem értem? Hogyan érthetném meg, ha az elmém nincs megújulva?

Ha sok dolgot szeretünk, az érzelmeink azokhoz kötődnek, nem lehetnek szabadok, hogy az Úr mondhassa: szeresd a testvéreidet. Nem tudom szeretni, mert nem vagyunk egy hullámhosszon, nem vagyok közel hozzá. Hadd menjek ahhoz a másikhöz! Menj ahhoz, csinálhatod azt, amit Dávid és Jonatán, akik végül mégis elváltak egymástól. „Az én akaratom!” Neki olyan akaratra van szüksége, amely az Ő oldalán van minden helyzetben. Ne akarjak én mást, mint amit Ő akar. Nem egyszerű. És emiatt a mi belső emberünk, az a hely, ahol Isten Szelleme lakozik, ahol az élet van, ahol Krisztus van, Neki szüksége van az én lelkemre, hogy megmutatkozhasson, úgy mintha szüksége lenne egy eszközre, hogy munkálkodhasson. És ezért testvérek, ha látjuk, hogyan munkálkodik az Úr, és alárendeljük magunkat és engedelmessékedünk Neki, akkor látni fogjuk, hogy áldás lesz a szolgálatunkon. Az emberek megértik az üzenetet, amit az Úrtól kaptunk; látni fogják a szeretetünket, ami az érzelmeink által nyilvánul meg, látni fogják Isten akaratát, amely a mi akaratunk által nyilvánul meg. Más szavakkal: az Úrnak szüksége van ránk. Szüksége van egy megszabadult lélekre, egy lélekre, amely által ki tud fejeződni minden körülményben. Tudom, ez összetettebb üzenet, de nagyon hasznos. De amit ma megtanulhatunk az, hogy fogadjuk el az Urat, és ne embereket lássunk, ne helyzeteket, hanem az Urat lássuk a dolgok háttérében, amik történnek, és áldásban lesz részünk. Ámen.